

U dvorů soudních první instance, mají se žádosti vůbec písemně podávati. Jen v případech zvláštního zřetele hodných budiž výjimka učiněna, a budtež žádosti ústně podané zapsány protokolem.

Žádosti písemné mají býti sepsány v některém u soudu obyčejném jazyku, a co se týče obecných náležitostí formy, mají býti zdělány podlé předpisů řádu soudního. K přílohám, které nejsou psány v některém z jazyků těchto, mají se přiložiti překlady věrou opatřené.

§. 5. V právních věcech mimosporných není vůbec nikdo povinen, užívati advokáta. Soud může však stranám, které jej vícekrát chybnými a nedovolenými žádostmi obtěžovaly, uložit, aby spisy své daly od advokáta sepsati a podepsati, ač jestli v místě soudním jaký.

§. 6. Vynešení soudní v právních záležitostech mimosporných mohou se také lidem domácím dodávati. Aby se vyřízení nějaké dodalo straně samé, nebo zástupci jejímu, náležitým plnomocenstvím opatřenému, naříditi se má jenom tehda, když to zákon výslovně předpisuje, nebo když se soudci za příčinou listin původních, k rozhodnutí nebo k vyřízení žádosti přiložených, nebo z jiných příčin vidí býti potřebné, by se užilo větší opatrnosti.

§. 7. Co se týče počítání lhůt, mají v záležitostech mimosporných platnost předpisové, v příčině řízení sporného vydání.

Učinili se o nějaké věci mimosporné opatření nějaké v den feriální, nemůže se za tou příčinou jakožto neplatné v odpor bráti. Práce pilné jest soud povinen i ve dni nedělní a sváteční předse bráti.

§. 8. Aby listiny soukromé, kteréž jsou sice vyhotoveny v tuzemsku, a však mimo zemi korunní, kde soud má sídlo své, měly v právních věcech mimosporných před soudem moc důkaznou, musí býti od soudu věrou opatřeny. Kde jest uvedeno notářství, mohou se též od veřejného notáře věrou opatřiti. Soudci jest ponecháno na uvážení, máli se toto věrou opatření při listinách zvláště důležitých žádati i tehda, když jsou sice v též zemi korunní, a však kromě místa soudního vyhotoveny.

Co se týče důkazné moci listin v cizozemsku vyhotovených, budtež pravidlem předpisové v té příčině vydání.

§. 9. Kdo se nařízením nějakým první instance ve věci, k soudní moci mimosporné náležející, pokládá za stížena, má toho vůli, vznést na soudce nižšího představení, toliko jemu samému svěřící, nebo stížnost (rekurs) anebo spojití s představením rekurs.

Ve všech případech těchto může první instance předešlé nařízení své, pokud jim jiné osoby nenabyly práv nějakých změnit, a tím představení nebo stížnost samu vyříditi.

Nevidili se to soudu učiniti, nebo máželi se pro práva jiných osob změna předse vzíti jenom u soudce vyššího, má soud rekurs podaný poslati soudu

Kdo jest povinen užívati zástupce.

Jak se mají vyřízení dodávati.

Jak se počítají lhůty.

Jakou moc důkazní mají listiny.

Jací jsou prostředkové právní proti nařízením soudním.